

TÉMA IN

in.ihned.cz/tema

řou čtyři následující generace. Jak najdou cestu zpět do svého zimoviště v Mexiku, zůstává tajemstvím.

20. Dřevěné kostely slovenských Karpat (Slovensko)

Soubor dřevěných kostelů ve slovenské části Karpat sestává ze dvou římskokatolických, tří protestantských a tří pravoslavných svatostánků, které vznikaly od 16. do 18. století v malých chudých vesnicích v bývalých Horních Uhrách. Stavby demonstrují bohaté místní tradice církevní architektury, ovlivněné setkáváním latinské a byzantské kultury. Typově se liší v půdorysu, uspořádání vnitřního prostoru i venkovní úpravě tak, aby vyhovovaly náboženským úkonům jednotlivých církví.

21. Lesy Mijikenda Kaya (Keňa)

Jedenáct oddělených lesních ploch rozptýlených na více než 200 kilometrech podél keňského pobřeží skrývá pozůstatky opevněných vesnic lidí kmene Mijikenda. Vesnice, známé jako kayas, vznikly nejspíš v 16. století, ale ve 40. letech 20. století byly opuštěny. Nyní jsou uctívány jako příbytek předků a svaté místo a jako takové jsou spravovány radou starších. Na seznam UNESCO byly zapsány coby jedinečné svědectví přežívající kulturní tradice.

22. Fosilní útesy Joggins (Kanada)

Paleontologická lokalita podél pobřeží Nového Skotska o rozloze 680 hektarů získala díky velkému výskytu fosilií z doby karbonu (před 354 – 290 miliony let) přívlastek Galapágy doby uhelné. Skály, typické pro tuto éru v dějinách Země, jsou díky velkému množství zkamenělin nejúplnějším záznamem pozemského života tzv. Pensylvánské vrstvy, která spadá do doby před 318 až 303 miliony let.

23. Sarjarka – stepi a jezera severního Kazachstánu (Kazachstán)

Lokalita se nachází na území dvou státních přírodních rezervací: Naurzum a Korgalžin. Rozkládají se na ploše přesahující 540 tisíc hektarů. Zdejší mokřiny jsou důležitou zastávkou vodního ptactva migrujícího z Afriky, Evropy nebo jižní Asie do hnízdišť na západní a východní Sibiři. Mezi nimi jsou i některé celosvětově chráněné druhy ptáků, jako je vzácný jeřáb sibiřský nebo pelikán dalmatský. Zápis lokality na seznamu UNESCO zahrnuje i dvě slaná jezera a stepní pásmo o rozloze 200 tisíc hektarů, kde se vyskytuje více než polovina rostlinných druhů Střední Asie a množství ohrožených ptáčích druhů.

24. Rétská železnice přes průsmyky Albulu a Bernina (Švýcarsko a Itálie)

Tato historická dopravní stavba spojuje dvě železnice přes švýcarské Alpy. Provoz na první z nich, přes Albulu, byl zahájen v roce 1904. Na 67 kilometrů dlouhé trase vzniklo 42 tunelů a 144 viaduktů a mostů. Druhá železnice, přes horský masiv Bernina, překonává obtížný horský terén 13 tunely a 52 přemostěními. Železnice, které díky jedinečným technickým a architektonickým řešením spojily na začátku 20. století do té doby izolované horské vesnice v Centrálních Alpách, měly výrazný socioekonomický dopad na život tehdejších obyvatel.

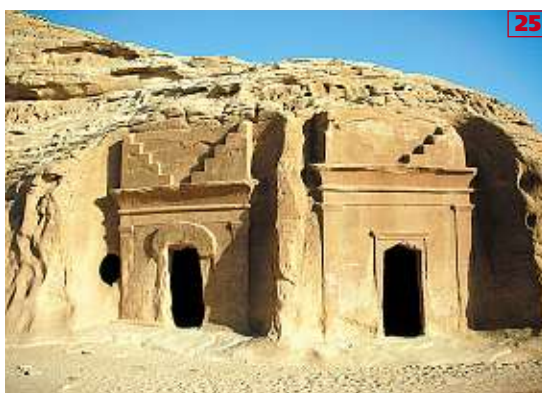
22

23

24

25

26

25. Archeologická oblast Al-Hidžr (Saúdská Arábie)

První památka UNESCO v Saúdské Arábii, dříve známá jako Hegra, je největším dochovaným nálezem pozůstatků nabatejské civilizace jižně od Petry v Jordánsku. Nachází se tu 111 velmi dobře zachovalých monumentálních hrobek, několik studní a rovněž 50 nápisů z přednabatejského období a jeskynní malby. Místo vypovídá o důmyslnosti a vyspělosti nabatejské architektury.

26. Fu-tien Tulou (Čína)

Celkem 46 domů vzniklo v rozmezí 12. až 20. století na jihozápadě provincie Fu-tien. Několikapodlažní hliněné domy s kruhovými nebo čtvercovými náměstíčky se nacházejí mezi rýžovými, čajovými a tabákovými poli. Z obranných důvodů byly postaveny jen s několika málo okny do krajiny a pouze s jedním vchodem. Jejich základem jsou vysoké opevněné zdi zakryté střechami s převislými okapy. Uvnitř domů se naopak dbalo na pohodlí a interiéry jsou i bohatě zdobeny. Nejvíce propracované stavby vznikaly v 17. a 18. století. Každý dům pojme 800 i více lidí. Byly vždy vertikálně rozděleny mezi rodiny, které mají k dispozici dva až tři pokoje v každém patře. Často se jedná o celé rodinné klany, díky nimž se domy nazývají „malá rodinná království“ nebo „hemžící se městečka“.

27

27. Oblast raného zemědělství Kuk (Papua-Nová Guinea)

Oblast Kuk v údolí řeky Wahgi v Papui-Nové Guineji se rozkládá na 116 hektarech bažin v jižní, horské oblasti 1500 metrů nad mořem. Archeologické vykopávky prokázaly, že zdejší mokřiny byly obdělávány minimálně před 7000 lety, pravděpodobně však už před 10 tisíci lety. Kuk je jedním z několika míst na světě, kde archeologické důkazy podávají svědectví o nezávislém zemědělském vývoji a změnách v zemědělských postupech během tak dlouhé éry. Tehdejší obyvatelé postupně přešli od obdělávání půdy ve vyšších polohách k vysušování bažin kanály vytvořenými pomocí dřevěných nástrojů.

Foto: UNESCO, archiv